ſe ei ꝯformare ꝑ oīa. Et ipſa reſpōdet: a Qui.i.q̄ ille/ pa
ſcitur inter lilia.i. delectať in caſtis ⁊ puris mētibus. Ci/
bus enim ⁊ refectio ac delectatio ſponſi/ eſt ſalus credentiū ⁊
pura cōuerſatio eoꝝ. Maxime aūt inť lilia virginalis ſancti/
monię ⁊ puritatis ⁊ innocētię ſatiať ⁊ delectať ſpōſus/ ⁊ aſpe
ctu pulchritudinis/ et
odore ſuauitatis ⁊ ta/
ctu lenitatis. Alia lr̄a
habet: Qui paſcit
inť lilia. In quibus
v̄bis videť ſpōſ⁹ au/
diuiſſe a ſpōſa qḋ ſup
j.b. quęſierat: Indica

Al.ꝑpaſcit

a Qui ꝑpaſcit inter lilia: donec
b aſpiret dies/ ⁊ inclinent vm/
c brę. Reuertere/ ſilis eſto dile
d cte mi capreę hinnuloq; cer/
e uorū ſup mōtes bethel.

Moraliter mihi: vbi paſcas/ vbi cubes ī meridie. Moraliť: Lilia ſūt
oēs v̄tutes: q̄ ⁊ puritate cādēt/ ⁊ nouitate vernāt: ⁊ ſuauitate
fragrāt: et vulnerib⁹ ſiue vſtionib⁹ peccatoꝝ refrigeriū p̄ſtāt:
ſicut lilia vſtis corporib⁹. Inter hęc lilia paſciť ſpōſus/ ⁊ pa/
ſcit. Ipſis virtutib⁹ paſcit quas infūdit: paſciť opibus earū.
Nec eſt breuis ſiue horari⁹ paſtus iſte: imo durabit vſq; in
finē ſęculi. Vn̄ ſequiť: b Donec aſpiret dies.i. donec
clareſcat dies ęternitatis: q̇ veſperā nō habebit/ ſed tm̄ meri/
diē.i. plenā lucē manifeſtę viſionis: ⁊ ꝑfectū ardorē plenę di/
lectionis: q̄ in die iudicij aſpirabit electis quaſi aura gratiſſi/
mę recreatiōis: ⁊ placidiſſimę ſerenitatis. c Et inclinenť
vmbrę.i. tranſeat ⁊ deficiat caligo ignorātię: et p̄ſentis vitę
errores penit⁹ euaneſcant. Itē vmbrę dicunť om̄s reprobi:
frigidi ſine charitate/ vani ſine veritate/ obſcuri ſine puritate:
q̇ mō ſtāt erecti ꝑ ſupbiā: ſ; ī die iudicij inclinabunť ī infernū:
ſub pondere ſuppliciorū/ nō valētes leuare faciē ſuā. Et de his
vmbris diciť/ Iob.xl.c. Protegūt vmbrę vmbrā eius. Ubi
dicit Greg⁹. Umbrę vmbrā eius ꝓtegūt: cū mali quiq; ma/
iores/ minores in ſua ꝑuerſitate defendūt. Sequiť: d Re/
uertere/ ſimilis eſto dilecte mi capreę hinuloq; cer/
uorū ſup mōtes bethel. Uox eſt ſpōſę ad ſpōſum vidē/
tis ſe inſufficientē ad ea quę iubeť facere a ſponſo: ⁊ quęren/
tis ei⁹ auxiliū. q.d. ad eum: Tu hortaris me ad acquiſitionē
alioꝝ ꝑ p̄dicationē/ cū ſim omino iſufficieſ ex me/ niſi aſſis tu
ipſe p̄ſens. In vanū em̄ laborat ſermo doctoris exteri⁹/ niſi
aſſit gr̄a tua: q̄ ſola docet interi⁹: Ideo doce iteri⁹. Oportet
em̄ vt aſſis mihi euāgelizāti/ dando verbū ī virtute multa: ⁊
corda auditoꝝ illuſtrādo ꝑ gratiā: vt me audiāt et intelligant
⁊ fructū afferāt ī patiētia. d Reuertere/ q̄ ꝑ gr̄az/ dilecte
mi/ quē diligo. Et reuertēdo/ e Silis eſto capreę hin/
nuloq; ceruoꝝ.i. cito ⁊ velociť reuertar: Tu dico exiſtēs
f Sup mōtes bethel.i. in excelſis mētibus ꝑfectoꝝ: ꝑ q̄s
cū deſcēdis ⁊ appares aliq̄n minorib⁹ q̇ ſunt bethel.i. domus
cōſurgens/ vel domus vigilię/ vel domus dei: iuxͣ triplicē in/
terp̄tationē hui⁹ nomis bethel. Uel in h̄ ſilis eſto capreę
hinnuloq; ceruoꝝ: vt ſicͥ illi aliq̄n ſe oñdūt ſuis venato/
rib⁹: ita ⁊ tu cū latueris ⁊ abſcōderis te mihi occupatę in offi
cio p̄dicationis qḋ p̄cipis: aliquādo ſaltē te mihi oſtendas ꝑ
gratiā cōtemplationis. q.d. licz mihi tu iniūgas officium p̄di
catiōis: nō tamē omino mihi ſubtrahas gratiā cōtemplatio/
nis. Tu dico exiſtens/ ſup mōtes bethel.i. excelſior mon/
tibus eccleſię: id eſt incōprehenſibilis etiā ꝑfectis et excelſis
Myſtice cōtemplatiuis. Myſtice. Uox eſt totius eccleſię: quę illū
abijſſe corporaliť ⁊ in cęlos aſcēdiſſe pia fide tenens: ⁊ ad iu/
diciū reuerſurū agnoſcēs/ hocipſum petit: q̄ tūc liberabiť ab
omni ſeruitute corruptiōis in libertatē glorię filioꝝ dei: vt dī
Ro.viij.d. Tūc etiā reliquię iſrl̄ ſaluę fient: Eſa.x.e. et Ro.
ix.f. Dic̄ ḡ: d Reuertere/ ad iudiciū/ dilecte mi: ſiquidē
abijſti in regionē longinquā accipe tibi regnū ⁊ reuerti: vt dī
Luc.xix.b. Et reuertēdo/ e Silis eſto capreę hinnu
loq; ceruoꝝ.i. velociť vt caprea ⁊ hinnul⁹ reuertaris. Tu
dico exiſtēs/ f Sup mōtes bethel.i. ſup altitudines mi/
litiarū cęleſtiū: in quibus ē tibi iocūda ⁊ ſecura habitatio.
Moraliter Moraliter. Videns ſpōſa amore cōtēplatiōis multos di
mittere vel negligere officiū p̄dicationis: ſm qḋ dī Threñ.
iiij.a. Paruuli petierūt panē: ⁊ nō erat q̇ frāgeret eis: ⁊ oppſſi
iudiciū ⁊ iuſticiā/ ⁊ nō ē q̇ faciat: Eſa.j.e. Ideo dic̄ d Re/
uertere dilecte mi.i. p̄ſentiā tuę ſuauitat⁹ mihi ſtrahe/ ne
amplexuū tuoꝝ ſuauitas: ⁊ aſpect⁹ tui iocūditas me totā i ſe
rapiat: ⁊ a ſollicitudine filioꝝ me oīno auocet ⁊ auertat. Tn̄
oīno nō te ſubtrahas: ſed/ e Silis eſto capreę hinnu/
loq; ceruoꝝ/ q̇ oſtendēdo ſe/ ſuos venatores ad ſe inſequē/
dū ꝑtrahūt. Reuer/
tere/ inq̄/ f Sup
mōtes bethel.i. ad
alta celoꝝ. Silr̄.j. vlt
.d. Fuge dilecte mi
aſſimilare capręe hin/
nuloq; ceruoꝝ ſuper
mōteſ aromatū.

f uorū ſup montes bethel.
g In lectulo Ca.III.
h meo ꝑ noctes q̄ſiui quē
i diligit aīa mea. Queſi/
k
l

A

In lectulo meo ꝑ noctes q̄ſi/ Expo. Ca.III.
ui quē diligit aīa mea ⁊c̄. Uox eſt eccl̄ię de gen
tibus iam credentis/ et iam conuerſę ad deum per
p̄dicationē ⁊ orationē p̄mitiuę eccl̄ię de iudęis. Quę quātū
deſideriū inueniēdi deū ante cōuerſionē ſuā habuerit/ oñdēs
ait: g In lectulo meo/ iacēs.i. in carnis voluptate: quā
quidā dicebāt eſſe ſūmū bonū. Uel In lectulo meo.i. in
amore mūdi quieſcēs. Uel In lectulo meo.i. in ocio et
q̇ete a ſtrepitu mūdi poſita/ q̇ ad philoſophoſ.i. Quęſiui
ducatu rōnis naturalis: k Quē diligit aīa mea/ tm̄ na
turali dilectiōe pri⁹: nō ḡtuita charitate: qḋ notať ꝑ h̄ qḋ dic̄
Quē diligit aīa mea. Quęſiui/ iquā/ b Per nocteſ
.i. ꝑ philoſophicaſ rōneſ: q̄ pax aut nihil lumis hn̄t reſpectu
lumis fidei: ꝑ qḋ ſolū videť de⁹ ī p̄ſenti. Ul̄ Per noctes
.i. ꝑ creaturaſ.i. ꝑ ꝯſiderationē creaturaꝝ: q̄ in ſe ⁊ ex ſe tene/
broſę ſť ⁊ obſcurę/ ⁊ nihil luminis hn̄t vt nox. Ul̄ Per no/
ctes.i. exiſtēs in noctib⁹ multis.ſ. peccati/ ignorātię/ dubita/
tiōis/ erroris/ aduerſitatis. l Quęſiui illum/ multotiēs
in ſcripturis
In lectulo ⁊c̄. Aliter exponiť vt ſit vox tot⁹ eccleſię/ q̄ cę/ Aliť eſt
naculū hʒ ī latitudine plebiū: ꝯſiſtoriū ī rectitudine p̄ſiden/ vox eccleſię
tiū: lectulū ſiue cubiculū ī ſecreta quiete clauſtraliū. Et ī hoc
lectulo ſpōſa quęrit ſępe ſpōſū ad quieſcēdū/ ad ꝯſulendū: et
nō inuenit: q̄ quęrit viuentē cū mortuis: vt dī Luc. vlt.a.
Inuenit tamē ſudarium a lintheaminib⁹ ſepoſitum: ſed ſine
corpore: ſicut legitur Ioh.xx.b. In clauſtris em̄ vbi ſepul/
tura domini ſpiritualiť eſt/ nō niſi ſudariū ⁊ lintheamina: id
eſt habitus exterior inueniť. Et ideo recte conqueriť maria:
Ioh.xx.a. Tulerūt dominū meū de hoc ſepulchro: ⁊ neſcio
vbi poſuerūt eum. Et eccleſia dicit: g In lectulo meo:
id eſt ī clauſtris: vbi maxie videbať poſſe inueniri. l Quę/
ſiui quem diligit anima mea: quia ⁊ ipſe dedit pro me
dilectam animā ſuam: vt diciť Iere.xij.b. l Quęſiui
illum/ multotiēs
g In lectulo meo. Moraliť exponiť h̄ de lectulo cō/ Moraliter
tēplatiōis. Et notať ī his v̄bis ſedulitas iquiſitiōis ſpōſę: et
mirāda alternatio apparitionū ⁊ diſparitionū ſpōſi. Inter/
dum enim non quęſitus/ ſe ingerit: ſępe etiaz ſollicite/ ſubter/
fugit. Dic̄ ḡ ſpōſa ſiue fidelis aīa: g In lectulo meo: id
eſt in quieto/ ſed modico cōtemplationis ocio: b Per
noctes: ad litterā: quādo minus inſtant ſollicitudines exte/
riores: ⁊ tempus eſt aptius ad orandum ⁊ cōtemplandum.
i Quęſiui/ inueſtigatiōe intellectus ad videndū et miran/
dum eius pulchritudinem: et deſiderio affectus ad guſtandū
⁊ ſaporandum eius dulcedinem. k Quē diligit anima
mea: cuius amore langueo: Uulnerata enim charitate ego
ſum. l Quęſiui illum/ gemitibus ⁊ ſuſpirijs multiplica/
tis: et nō inueni. Quare? Quia per noctes etiā in lectu/
lo: Melius enim quęriť operando et citius inueniť/ q̄ dor/ Pſ.110.
miendo. Intellectus enim bonus omnib⁹ facientibus eum. Pſ.118.
Et iterum. A mandatis tuis intellexi. Et iterum. Prȩceptū Pſ.18.
domini lucidum illuminans oculos. Et iterū/ Prouerb. viij.
b. Ego ſapientia in vijs iuſticię ambulo: ⁊ in medio ſemitarū
iudicij/ vt ditem diligētes me. Et iteꝝ/ Ecci.j.d. Fili concu/
piſcens ſapientiā/ ſerua iuſticiam: et deus prębebit illam tibi.
Contra deſides et pigros ad opus igitur dicit ſponſa: In
lectulo meo ꝑ noctes quęſiui quē diligit aīa mea:
Et non inueni.

ꝗ in ſcripturis/ĩ creaturis: Et hoc notat repetitio ꝟbi ꝗrendi.
a Et non inueni. Quare? Quia non quęrebam: vel quia vbi non erat inueniẽdus quęrebam: vel quia mihi non angelus/ non ꝓpheta/non quilibet doctor lumen veritatis et diuinę cognitionis reuelauit: et ideo non inueni. Fides enim ex auditu: auditus au/tem ꝑ verbum chriſti. Roma. x.c. Qꝺ vbi comperi.ſ. ꝙ ñ ĩ lecto carnaliũ voluptatum: neqꝫ in ſpectatiõe ſcri/pturaꝝ philoſophica/rũ: neqꝫ cõſideratiõe

a b c d e f g ui illum et nõn inueni. Sur/gam et circũibo ciuitatem: per vicos et platęas quę/ram quẽ diligit anima mea.

creaturaꝝ poſſem inuenire dilectum: ꝓpoſui in animo meo de lecto illo exurgere: ⁊ ad laborẽ ſalutiferę inquiſitiõis me accin/gere: ⁊ terra ⁊ mari publice ⁊ ꝓuatim vniuerſoꝝ quos ſapiẽ/tes audirem/magiſteria adire: donec inueniſſem ſpõſum dile/ctum. Et hoc eſt: b Surgam/a lecto mũdi/a mollicię car/nis/a torpore ocij: c Et circũibo: id eſt diligẽter inueſti/gabo: d Ciuitatem: id eſt eccleſiã/vbi eſt ciuium vnitas: Iuxta illud/Act. iiij.f. Multitudinis credẽtiũ erat cor vnũ ⁊ anima vna. Et circũeũdo/ e Per vicos: id eſt parce vi/uentes/ et maiores ſpirituales. f Et platęas: id eſt per laxiora p̃cepta tenentes: et licite mũdo vtentes. g Quę/ram quẽ diligit anima mea: id eſt inquiram diligenter ſi quis in eccleſia magnus vel paruus/ continens vel coniu/gatus ſit ille quem diligit anima mea/ vel ſciret me docere qualiter ⁊ vbi poſſim inuenire illũ. h Quęſiui illũ/mul/to labore: i Et non inueni: quia mũdo pagrato ſapiẽ/tũ ꝟbis diſcuſſis/creaturis diligenter inſpectis/ nihil certum de via veritatis agnoſcere potui. Ecce magdalena in ſepul/chro quęrens dominũ/non inuenit: quia quęrit viuentẽ cum mortuis: ſicut legiṫ Luc. vlt.a. Ecce emorroiſſa quę totã ſubſtantiã ſuam expendit in medicos/ quęrens ſanitatẽ/ et inuenit: Marci.v.c. Luc. viij.f. Sed dum quęrit/⁊ nõ inue/nit: quęriṫ/⁊ inuenitur. Unde ſequiṫ. k Inuenerũt me errabũdam/ ſollicitam: l Uigiles/ p̃dicatores/ p̃cones/ paſtores cuſtodientes vigilias noctis ſuper gregẽ ſuũ: Luc. ij.b. Qui ſũt animalia plena oculis añ ⁊ retro: Ezech. j.e. et Apoc. iiij.b. Philippꝰ eñ eunuchũ inuenit: Act. viij.c. Et petrus corneliũ: Act. x.c. m Qui cuſtodiunt a furibꝰ: n Ciuitatẽ.i. eccleſiã pia ſollicitudine/ exemplo ſanctę cõ/uerſationis/verbo ſalutiferę p̃dicationis in eius cuſtodiã ex/cubãtes: Quibꝰ volentibꝰ me docere ⁊ oſtendere quẽ quęre/bam/nimio flagrans amore/ quaſi impatiens aĩo ad eos. o Num: id eſt nũquid: p Quẽ diligit anima mea: intimꝰ affectus meꝰ: q Uidiſtis/in ſcripturis/ĩ creaturis: vel potius fide et inſpiratione? Modo ſubintelligendum eſt ꝙ ipſi docuerint eam/ vbi ſponſus inueniri poſſet.ſ. in ipſis in quibꝰ videbat formam eius quem quęrebat. Sequitur:

ꝗ Paululũ.i.paulopoſt

Aliter ✳ illum/ multotiens: a Et non inueni: quia nec ſolatium/ nec conſilium/ nec quietem/nec vitę integritatem: quę ſponſi pręſentiam oſtendunt/ ibi vidi: tantũmodo ſigna quędã religionis hic inueniri poſſunt: ſed vacua ſine veritate ſignati. Quod expreſſe dr̃. j. Reg. xix.c. Abijt dauid: id eſt chriſtus ⁊ aufugit de clauſtris/⁊ ſaluatus eſt: quia ibi quęre/baṫ ad mortẽ. Michol: id eſt collegium monachorũ: Inter/pretaṫ eñ michol/aqua omnis/ vel aqua ex omnibꝰ: ſumpſit ſtatuã: id eſt abbatem inutilem: ⁊ poſuit eam ſuper lectulũ: id eſt p̃fecit eum ſibi: ⁊ pellem piloſam caprarũ: id eſt frocũ pi/loſum poſuit ad caput eiꝰ: vt oñderet ibi eſſe dauid: ⁊ operuit eam veſtimentis monachalibus. Miſitqꝫ ſaul nũcios vt vi/derent dauid. Qui cum veniſſent/ inuentũ ẽ ſimulacrũ ſuper lectum: ⁊ pelles caprarum ad caput eius: dauid autẽ nõ erat ibi: Ideo dicit ſponſa: b Surgã/ de hmõi lectulo vbi ſponſus non inueniṫ: c Et circũibo ciuitatem/mũdi: ſi enim alicubi poſſim inuenire ſponſum. e Per vicos ⁊ platęas quęram quẽ diligit anima mea: id eſt per omnes cõuentus artiores ⁊ laxiores/ clauſtrales ⁊ ſęculares. Quaſi enim vnus vicus eſt ordo carthuſienſiũ: alius vicus ordo ciſtercienſiũ: alius vicus/ordo cluniacenſium: ⁊ ſic de alijs. Platęę vero poſſunt dici conuentus laxiores: vel con/uentus ſęculares. Et q̃ſi nondum inuenerit ſpõſũ/ſubiũgit: h Quęſiui illũ et nõ inueni: quia for/te abſcõderat ſe ne in/ueniretur: aut dormi/ebat in conclaui: aut forte non erat ibi. Et cum ita quęrerem nec inuenirẽ: k In/

h i k l m n o p q Quęſiui illũ et nõn inueni. Inuenerunt me vigiles/qui cuſtodiũt ciuitatem. Num quẽ diligit aĩa mea vidiſtis?

uenerunt me vigiles.i. p̃dicatores: m Qui cuſto/diũt ciuitatẽ: id eſt eccleſiã: Quos interrogaui: o Nũ quẽ diligit aĩa mea vidiſtis.i. ſcitis ꝙ abierit ⁊ vbi ſit?

✳ Paululũ cũ

✱ a Et nõ inueni. In veſte eñ philoſophię ab inferiori elemẽto: id eſt. P. ꝑ qꝺ ſignificaṫ practica/erat aſcenſꝰ ad ſu/perius elementum: id eſt. T. per quod theorica deſignatur. Et Gregorius ſuper Ezech. xl. dicit: Altitudo latitudoqꝫ ędificij vno calamo menſuraṫ: quia vnaquęqꝫ fidelis anima q̃ꝫ lata fuit in dilectione ꝓximi/ tam alta erit in cognitione dei. Unde bene dicit Hieremias/ Threñ. iij.e. Leuemꝰ cor/da noſtra cum manibus ad dominũ ĩ cęlos. Et Luc. vlt.g. legiṫ ꝙ dominus eleuatis manibus ferebaṫ in cęlum: Apte oſtendẽs ꝙ eleuatio manuũ ad opera rectitudinis aſcenſũ fa/cit in cęlum cõtemplationis. Propter hoc etiam dominus Matth. vij.a. et Luc. xj.b. dixit: non ſolũ petite ⁊ quęrite: ſed addidit: pulſate: quod manuũ eſt ꝓpriũ. In campo ergo certaminis: ⁊ in agro laboris quęrẽdus eſt ſponſus/non in le/ctulo cõtemplationis: quia ecce audiuimus eã in ephrata: in/uenimus eã ĩ campis ſiluę. Errant ergo manifeſte qui lectu/lum deſidię habitaculum putant philoſophię: et ſuam igna/uiam philoſophãdi putant militiam/ auribus ⁊ oculis tantũ modo oſtendentes/ vel philoſophantes: vt dicit Apuleius. Ideo tanta ẽ multitudo pariſius quęrentiũ ſponſum/ noctu dieqꝫ pelles caprarum inſpiciẽtium et tamen non inueniunt. Quare? Quia nunqꝫ ĩ agrum exeunt ad laborandum. Ideo ꝯſultiſſime ſubiungit ſponſa: b Surgam/de lectulo cor/poris: de lectulo ocioſę inueſtigationis: c Et circũ/ibo ciuitatem: id eſt eccleſiam vbiqꝫ pręḋicando verbo et exemplo: e Per vicos ⁊ platęas.i. ꝑ villulas ⁊ ma/gnas ciuitates: g Quęrã quem diligit anima mea: id eſt ſponſum. h Quęſiui illum/per vicos ⁊ platęas p̃/dicando: i Et non inueni: quia pauci obediunt euãge/lio. Unde Eſa. liij.a. Quis credidit auditui noſtro: ⁊ brachiũ domini cui reuelatum eſt? k Inuenerunt me vigiles qui cuſtodiũt ciuitatem: id eſt ſancti angeli: quibus to/tus mũdus cuſtodiendus deputatus ẽ: Ad inueniendũ ſpon/ſum ſiquidem adiuuerunt me. Omnes enim ſũt adminiſtra/torij ſpiritus miſſi in miniſteriũ ꝓpter eos qui hęreditatem capiunt ſalutis: Heb. j.d. Hi recte dicunṫ vigiles: quia nul/lo modo impediunṫ a cuſtodia ciuitatis: nec a laude ſponſi. Unde Eſa. lxij.b. Super muros tuos hieruſalẽ conſtitui cu/ſtodes: tota die ⁊ tota nocte ꝑpetuo non tacebunt. Inuentã autem a vigilibus ſe dicit ſponſa/non ſe eos inueniſſe: ſollici/tudinẽ eoꝝ erga ſibi cõmiſſos homines inſinuãs. o Num quem diligit anima mea vidiſtis? Teſtimoniũ de vi/ſu vigilanter requirit ſponſa ab illis vigilibus: quia ipſi reue/lata facie vident illum: In hoc inſinuans ſponſa ꝙ doctores ⁊ pręlatos eccleſię/non de auditu tm̃ ſponſi: ſed de viſu opor/tet teſtimoniũ perhibere. Omnis enim qui peccat/nõ videt eum/ nec ſcit eum. j. Ioh. iij.a. Et ipſe ſpõſꝰ/ Ioh. iij.b. diċ. Amẽ amẽ dico vob: qr nos qꝺ ſcimꝰ loquimur: ⁊ qꝺ vidimꝰ teſtamur. Nõ igiṫ quot annis theologiã audierint doctores ⁊ pręlati: ſed an dilectũ viderint requirẽdi ſunt. Audire enim cõmune eſt ⁊ bonis ⁊ malis. Unde Iob. xxviij.d. Perditio et mors dixerũt: auribꝰ noſtris audiuimꝰ famã eiꝰ. Sequiṫ.

✱ Paululũ cum

Moraliter

Pſ. 131.

Pſ. 131.

B a b Paululũ cum ptrãnſiſſem c eos: inuẽni quem diligit ani d e ma mea. Tẽnui eum: nẽc di f mittã dõnec introducã illũ i g dõmũ matris meę: i ⁊ cubi g culũ genitricis meę. Adiu-

B. a Paululũ .i. paulopoſt: b Cũ ptrãſiſſem eos .i. cum cętib⁹ eoꝝ me miſcuiſſem: ⁊ dicta ⁊ facta diligent̃ pcurriſſem. c Inueni quẽ diligit aĩa mea: qꝛ q̃cito aliq̃s deũ ꝟo i/ tuitu exq̃rit: ſtatim eũ iuenit: dic̃ Glo. Vl' ſic: a Paululũ .i. paulatim: b Cũ ptrãſiſſẽ eos .i. cũ acutiori mẽtꝭ ītuitu cognouiſſẽ/ ꝙ null⁹ eo/ rũ eſſet: quẽ diligit aĩa mea: ſublimius dirigẽs aciem mẽtis: inueni quẽ diligit aĩa mea. Sic petrus ptrãſiẽs vigiles ciuita/ tis .i. heliã/ hieremiã/ vnũ ex ꝓphetꝭ/ iohannẽ baptiſtã: inuenit quem dilexit ⁊ diligit aĩa ſua. Vñ dixit: Tu es chriſtus filius dei viui: Matth. xvj. c. d Tenui eũ/ firmiter manu fidei. e Nec dimittã/ eũ .i. fidẽ eius/ vel imitationẽ ꝓ aliq̃ tribu latiõe: qꝛ quãto interi⁹ queſiui eũ: tãto ardẽti⁹ inuentũ tenui. f Donec introducã illũ/ p̃dicatiõe mea. g In do/ mũ matris meę .i. collectionẽ ſynagogę: q̃ me genuit ĩ fide p aplõs: vt eos inhabitet p fidẽ/ qđ erit in fine ſeculi: qñ reli/ quię iſrl' ſaluę fiẽt. Eſa. x. e. Ro. ix. f. Et cõuertent̃ corda pa trũ ad filios: Malach. vlt̃. b. h Et ĩ cubiculũ genitri/ cis meę .i. ſynagogę: q̃ me inſtruxit ad viuendũ: vt ĩ pſeue/ rantia bonitatis eorum quieſcat.

Aliter ⁂ a Paululũ cũ ptrãſiſſem eos .i. trãſiſſem p eos: vi dens eoꝝ cõuerſationẽ: ⁊ audiẽs eoꝝ p̃dicationẽ. c Inue/ ni quẽ diligit aĩa mea: illis me ducẽtib⁹ ⁊ docentib⁹ ꝟbo ⁊ exemplo. d Tenui eũ/ fide ⁊ imitatiõe: e Nec di/ mittam/ ceſſando a pꝛedicatiõe: vel tepeſcẽdo a religionis feruore: f Donec introducã illũ in domũ matris meę: ⁊ ĩ cubiculũ genitricis meę .i. donec reformauero priores religiones vnde natę ſũt nouellę: vt ibi dilect⁹ maneat/ in pace comedat ⁊ quieſcat.

Moraliter ✱ a Paululũ cũ ptrãſiſſem eos/ ſublimi⁹ ꝯtẽplan/ do: c Inueni quẽ diligit aĩa mea. Nihil em̃ ẽ digni⁹ ſup angelos niſi ſpõſus. Oĩs ḡ creatura ptrãſeũda eſt q̃ſi via q̃ venit̃ ad ſpõſũ: Etiã ipſe ſpõſus inq̃tũ hõ ptrãſeũdus eſt q̃ſi via/ nõ ẽ amplectend⁹ vt finis: ſic dic̃ Aug⁹. Propt̃ qđ ipſe vocat ſe viã: Joh. xiiij. a. Vocat ⁊ veritatẽ ⁊ vitã: ſ3 in/ quãtũ deus eſt: Ego ſum inq̃t via ⁊ veritas ⁊ vita. d Te/ nui eũ/ vinculis amoris: manib⁹ operũ. e Nec dimit/ tã .i. nõ deſinã amare/ non deſinã bñ opari: f Donec in/ troducã illũ in domũ matris meę: ⁊ ĩ cubiculũ ge/ nitricis meę .i. donec notum dilectũ fecero toti eccleſię/ q̃ me genuit ⁊ nutriuit. In quo dat̃ exemplũ: vt ſinguli inuẽtũ ſpõſum teneant/ nec dimittãt donec notũ dilectũ fecerint toti eccleſię/ vl' ad min⁹ genti ſuę/ vel ecc̃lię ꝓpꝛię: vt q̃ audierit di/

Triplex lectulus cat/ veni: Apoc̃. vlt̃. d. Nota triplex lectulus inuenit̃ in hoc libro. Prim⁹ ẽ tenebroſus: de q̃ dicit̃ hic: In lectulo meo p noctes q̃ſiui quẽ diligit aĩa mea. Secũd⁹ ẽ armat⁹: De quo .j. eodem. c. En lectulum ſalomonis ſexaginta for/ tes ambiunt ex fortiſſimis iſrael/ omnes tenentes gladios: et ad bella doctiſſimi. Tertius eſt floridus: De quo. ſ. j. d. Le/ ctulus noſter floridus. In primo iacent vulnerati peccato .i.

Ps. 6. pęnitẽtes. Vñ Ps. Lauabo p ſingulas noctes lectũ meũ: la chꝛymis meis ſtratũ meũ rigabo. In ſecũdo iacẽt fatigati in bello .i. ꝓficiẽtes in tẽptationib⁹. De q̃ Gen̄. xlix. d. Collegit iacob pedes ſuos ſup lectulũ ⁊ obijt: appoſituſq3 ẽ ad populũ ſuũ. Pedes ſuos colligit iacob ſup lectulum: qñ aliq̃s ĩ lectũ tẽptatiõis poſitus/ cogitatiões ⁊ affectiões malas in ꝯſciẽtia deſtruẽs occidit: ⁊ deuotiõis ocia exquirit: ⁊ ſic obit fęliciter peccato: ⁊ apponit̃ ad ꝓp̃lm ſuũ .i. ſociat̃ collegio ſanctoꝝ. In tertio iacẽt delicati/ vacantes ocio .i. cõtemplãtes in exceſſu mẽtis. De q̃ Matth. xxiiij. d. Erũt duo ĩ lecto vno: vn⁹ aſſu/ met̃ ⁊ alt̃ relinquet̃. Duo em̃ ſt̃ genera ꝯtẽplatiuoꝝ: philoſo phi ⁊ religioſi. Illi relinquent̃/ ⁊ iſti aſſument̃. In his trib⁹ lectulis iacet dñs. In p̄mo vt medic⁹: qꝛ nõ ẽ op⁹ bñ valẽ/ tib⁹ medic⁹: ſed male habentib⁹: Matth. ix. b. In ſecũdo ia/

Ps. 90 cet vt patron⁹. Vñ Ps. Cũ ipſo ſum in tribulatiõe. Et alibi:

Ps. 9. Fact⁹ eſt dñs refugiũ paupi adiutor in opoꝛtunitatibus ĩ tri/ bulatiõe. In tertio iacet vt dilect⁹. Vñ Prouer. viij. d. Deli tię meę eẽ cũ filijs hoim. Hic ḡ ẽ rectus ordo querẽdi ſpõſũ: vt p̄mo querat̃ vt medic⁹/ p pęnitentiã: ſecũdo vt patron⁹/ p patientiã: tertio vt dilect⁹/ p quietã ꝯſcientiã. Ideo ſpõſa nõ inuenit: qꝛ adhuc iacens in p̄mo lectulo q̃rebat dilectũ/ q̃ de/ bebat q̃rere medicũ: poſtea patronũ: ⁊ tũc demũ inueniret dile/ ctũ. Item notandũ ꝙ eſt q̃druplex nox. Pri ma eſt naturalis igno rãtia: q̃ de corruptiõe Quadruplex nox peccati originalis nobis innaſcit̃. Secũda eſt pctoꝝ caligo: q̃ male agẽdo a nobis acquirit̃. Tertia eſt hereticoꝝ deceptio: qua lux fidei in nobis extinguit̃. Quarta ẽ mũdana ſapiẽtia: p quã pia ꝟitatis iueſtigatio impedit̃: ſic̃ dicit dñs/ Matth. xj. d. ⁊ Luc̃. x. d. Cõfiteor tibi pat̃ cęli ⁊ terrę: qꝛ abſcondiſti hęc a ſapiẽtib⁹ ⁊ prudẽtib⁹: ⁊ reuelaſti ea paruulis. Per iſtas noctes lumẽ veritatꝭ abſcõdit̃: ⁊ ideo ſpõſum nõ inuenit ſpõ ſa: qꝛ p noctes quęſiuit. Itẽ notandũ ꝙ q̃ttuor ſũt ciuitates: Quattuor ciuitates in quib⁹ de⁹ magna opatus eſt. Bethleẽ/ dom⁹ panis: in qua nat⁹ eſt. Nazareth/ flos ſanctificans vl' ſanctitas: in q̃ nutrit⁹ eſt. Bethania/ dom⁹ obediẽtię: in q̃ lazarus ab eo ſuſcitat⁹ ẽ. Hierlm/ viſio pacis vel timor pfectus: in q̃ mortu⁹ ⁊ ſepult⁹ eſt. Prima eſt ſacra ſcriptura: cui⁹ pane .i. eruditiõe chꝛiſt⁹ in nobis naſcit̃. Secũda eſt eccleſia: in q̃ flore ſanctę opationis chꝛiſt⁹ ĩ nobis nutrit̃. Tertia eſt pęnitẽtia: in q̃ lazarus eſt .i. ſpũs p peccatũ mortu⁹/ p obedientiã ſuſcitat̃. Quarta ẽ clau/ ſtrũ: in q̃ chꝛiſt⁹ q̃ſi mũdo mortu⁹ ĩ ſepulchꝛo cõtemplatiõis ſepelit̃. De q̃libet dic̃ ſpõſa: Surgã ⁊ circũibo ciuitatẽ. Itẽ notãdus eſt ordo verboꝝ. Primo quęrit̃ dilect⁹ pia cu/ rioſitate/ dũ iſpirat̃ hõ. Sic q̃rebat Job. xxiij. a. cũ diceret: Quis mihi hoc tribuat vt cognoſcã eũ/ vt eſt: ⁊ inueniã illũ: ⁊ veniã vſq3 ad ſoliũ ei⁹: Secũdo ſic q̃ſitus inuenit̃ vbiq3 q̃/ rendi aſſiduitate. Sic ſamuel/ nõ recedẽs a templo: nõ ſolũ eũ inuenit: ſed vocẽ ei⁹ audiuit/ dicẽtis: Samuel ſamuel. Et ait ſamuel: Loquere dñe: qꝛ audit ſeru⁹ tuus. j. Reg̃. iij. b. Ter tio ſic inuẽtus tenet̃ cũ ſtabilitate. Sic tenuit iacob angelũ: Gen̄. xxxij. f. dicẽs: Nõ dimittã te niſi bñdixeris mihi. Te/ net̃ etiã inſtantia oratiõis: Sic tenuit eũ moyſes. Vñ Exod. xxxij. c. dixit ei dñs: Dimitte me vt iraſcat̃ furor meus cõtra eos. Moyſes aũt orabat dñm deũ ſuũ. Tenet̃ etiã obſequio muneris. Sic tenuerũt eũ duo diſcipli/ eũtes in emaus. Vñ Luc̃. vlt̃. e. Coegerũt illũ/ dicẽtes: Mane nobiſcũ dñe: qm̃ adueſpaſcit ⁊ inclinata eſt iã dies: ⁊ intrauit cũ illis. Tenetur etiã feruore fidei. Sic tenuit eũ chananęa. Vñ Matth. xv. c. dicũt ei diſcipuli: Dimitte eã qꝛ clamat poſt nos. Tenet̃ de/ ſiderio amoris. Sic tenuerũt eũ mlieres. Matth. vlt̃. b. Illę aũt acceſſerũt ⁊ tenuerũt pedes ei⁹. Quarto ſic tent⁹ ĩ domũ introducit̃ quadã opoꝛtuna ⁊ laudabili impoꝛtunitate. Unde Matth. xj. b. Regnũ dei vim patit̃: et violenti rapiũt illud. Iſta q̃ttuor ſatis bene tangunt̃: Matth. vij. a. et Luc̃. xj. b. Petite ⁊ accipietis: q̃rite ⁊ inuenietis/ pulſate ⁊ apiet̃ vobis. Quęrite/ ecce primũ: inuenietis/ ecce ſecũdũ: petite ⁊ accipie tis/ ecce tertiũ: pulſate ⁊ aperiet̃ vobis/ ecce quartũ. Sequit̃.

i Adiuro vos filię hierl'm p capreas ceruoſq3 cam poꝛũ ne ſuſcitetis neq3 euigilare faciatis dilectam donec ipſa velit. Vox eſt ſpõſi cõgratulãtis ſpõſę ſuper h̃ qđ dixit: Tenui eũ nec dimittã/ donec introducã illũ in domũ m̃ris meę ⁊c̃. Quę introductio vt cit⁹ ⁊ li/ beri⁹ fieri poſſit/ adiurat ſpõſus filias hierl'm/ ne ſpõſę parẽt impedimẽtũ/ dicẽs: Adiuro vos ⁊c̃. Nec eſt repetitio hu ius verſiculi. Hic em̃ dilectã eccleſiã de gentib⁹ q̃ ſupra locu ta ẽ ab illo loco: In lectulo meo p noctes ⁊c̃. filias hie/ S. a. ruſalẽ vocat iudęos: q̃ hãc dilectã p̃ceſſerũt in fide. S. vbi idẽ verſicul⁹ ponit̃. Ecõuerſo dilectã vocauit ecc̃liã de iudęis/ fi lias hieruſalẽ cõuerſos de gentib⁹/ vel iudęos nouos in fide. Notat̃ etiã in repetitiõe hui⁹ verſiculi ꝙ ſpõſus ęqualẽ amo/ rem h3 ad vtrãq3 eccleſiã: q̃ ꝓ vtriuſq3 pace ęqualẽ ſollicitu/ dinẽ gerere ſe oſtẽdit. Itẽ notat̃ ĩ h̃ verſiculo tã hic q̃ ſupra ꝙ qñ ſponſa

q̃ñ ſpõſa ſpontaneã ſe offert laboribus ꝓpter ſponſum: tũc ſpõſus ꝓpenſi⁹ indulget ei vacare amplexib⁹ ⁊ quieti. Et ecõ/ uerſo/ q̃ñ ſponſa ſe ingerit amplexib⁹ vacare cupiẽs: ſponſus ꝓpenſius inuitat eã ad laborẽ actiue: Et hoc eſt vt cognoſcat ſponſa ſi ſollicita fuerit laborare foris ꝓ filijs acq̃rendis: ⁊ q̃/ rere q̄ ſũt ſponſi: et ſponſus erit ſollicitus querere q̄ ſunt ſponſe ⁊ eã reficere ⁊ iocũda/ re interi⁹. Per qḋ pa/ tet ꝙ gaudia cõtẽpla/ tionis nõ ſtudio iueſti gatiõis: ſed filioꝝ acq̄ ſitiõe ⁊ hoſtiũ trucidatiõe acq̃runt. Qḋ ſatis euidẽter oſten/ dit Matth. xxv. b. et Luc. xix. c. vbi ſeruus cũ lucro veniẽs feſtiue recipit: et tũc ꝑmo i gaudiũ dñi ſui iubet intrare: Eu/ ge inq̄t ſerue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis/ ſupra multa te cõſtituã: intra ĩ gaudiũ domini tui. Similiter dauid ꝑcuſſo philiſteo receptus eſt in hieruſalẽ cum gaudio magno puellaꝝ choros ducentiũ ⁊ cantantiũ in tympanis letici̧e ⁊ ſi/ ſtris. j. Reg. xviij. b. Ideo dicit eccl'ia ꝑ Pſ. Ego aũt ĩ mul titudine miſericordi̧e tu̧e introibo ĩ domũ tuã. Quia q̄ eccl'ia ſponte ſe obtulit ad laborẽ introducẽdi ſponſũ in domũ ⁊ cu/ biculũ ſu̧e genitricis. i. ſynagoge: huic bone voluntati ſponſe cõgratulãs ſponſus ſollicitudinũ exterioꝝ moleſtiã amouens ⁊ repellẽs/ ait: a Adiuro vos filie hierl'm/ q̄ ꝓceſſiſtis de iudeis in fide dilectã: b Per capreas ceruoſq̧ cam poꝝ. i. amore q̄ tenemini ſanct: vel ſi vultis aſſimilari ſanct in virtutũ altitudine/ in operũ ſtrenuitate/ in cognitiõis ſubli/ mitate. c Ne ſuſcitetis/ culpa veſtra laborare eã faciẽtes. d Neq̧ euigilare faciatis/ inquietudine quietẽ ei⁹ iter/ rũpentes: e Dilectã/ i amore meo quieſcentẽ: f Donec ipſa velit: In q̄ notat eã aliq̃ñ ſurrecturã ſpontanea volũ/ tate. Sequit: g Que eſt iſta ⁊c̃. Uox eſt eccleſi̧e cõuerſe de iudeis: q̄ vidẽs eccl'iã de gentib⁹ de deſerto idolatri̧e ⁊ in/ fidelitatis ac voluptatis ſeculi ad alta virtutũ et ad cõplexus ſpõſi cõſcẽdere: de ſocietate ei⁹ gaudẽs ⁊ admirãs/ ait: Que eſt iſta. i. quãta laude ⁊ admiratiõe digna: h Que aſcẽ/ dit/ de vitijs ad virtutes: de vanitate ad veritatẽ: de virtute in virtutẽ. i. de gradu in gradũ: vel de oꝑe in opus. i Per deſertũ. i. ꝑ mediũ gentiũ deſertaꝝ a gr̃a/ a doctrina/ a meri/ to: q̄ neq̧ angelus/ nec ꝓpheta/ nec doctor aliq̄s eos in fide in/ ſtruxerat. Uel/ ꝑ deſertũ. i. ꝑ mũdũ/ poſterioꝝ oblit⁹/ in an/ teriora tꝑalia relinquẽs ⁊ ſuppeditãs ſibi: vt ad ſp̃ualia q̄ ſur/ ſum ſunt ſapiẽda poſſit attingere. k Sicut virgula fu/ mi. i. adinſtar virguļe ⁊ fumi: vel adinſtar fumi aſcendẽtis in altũ/ gracilis ⁊ recti habẽtis figurã virguļe. Dico fumi editi/ l Ex aromatib⁹ myrrḩe ⁊ thuris/ accẽſis: m Et vni uerſi pulueris pigmẽtarij. i. cõtriti ⁊ cõfecti a pigmẽta/ rio. Uirģe cõpat ſpõſa: q̄ recta ꝑ intẽtionẽ/ gracilis ꝑ carnis attenuationẽ ⁊ tꝑaliũ abiectionẽ: flexibilis ꝑ hũilitatẽ ⁊ man/ ſuetudinẽ. In diminutiõe aũt nota hũilitatẽ: qu̧e maxĩe facit aſcẽdere: iuxta illḋ Luc. xiiij. b. Qui ſe hũiliat exaltabit. Fu mo iterũ cõpat: q̄ agilis ĩ oꝑe: calida in amore: leuis ſine pec catoꝝ põdere: aſcẽdens in ꝯtẽplatiõe. Itẽ fum⁹ quãto magis aſcẽdit: tãto mag attenuat: Sic quãto mag aſcẽdit ĩ cogni/ tiõe dei: tãto mag hũiliat ĩ ſe. Itẽ quãto mag aſcẽdit in co/ gnitiõe dei: tãto magis nihil efficit ĩ ocl'is ſuis: Sic abraã/ vt vidit dñm/ ſtatim dixit: Loq̄r ad dñm meũ cũ ſim cinis ⁊ pul uis: Geñ. xviij. d. Itẽ fumus eodẽ tꝑe partim orit/ ⁊ partim morit: deorſũ orit/ ⁊ ſurſũ morit: Sic eccleſia ĩ quibuſdã mẽ/ bris ſuis ſemꝑ gignit noua: ⁊ in alijs q̄ iã ꝑus nati fuerãt/ col/ ligit ad c̨eleſtia. Aromata vo ſunt virtutes: q̄ in ſe redolẽt: et animã in q̄ ſunt q̄ſi pixidẽ cõtinentẽ faciũt redolentẽ a putre/ dine. † Pigmentũ eſt puluis q̄ malos mor⁹ mortificat/ ⁊ mẽ/ tes pȩnitentiũ cuſtodit a peccati corruptione. Thus eſt ora/ tiõis deuotio. Uniuerſus puluis/ ꝑfecta ⁊ integra humilitas: vel virtutũ vniuerſitas. Pigmentarius eſt hõ qui operã dat virtutib⁹ cõſeruãdis vel exercẽdis: vel ipſe deus q̄ largit vir/ tutes. De quo Eccl. xxxviij. a. Unguẽtarius pigmẽta faciet

Myſtice

Penitẽtia

b. ſ. ſ. c.

a Adiuro vos filie hierl'm ꝑ capre/ b as ceruoſq̧ camporũ ne ſu/ c ſcitetis neq̧ euigilare facia/ d e f tis dilectã donec ipſa velit.

g h Que ẽ iſta q̄ aſcẽdit ꝑ deſer/ i k tũ ſicut virgula fumi ex aro/ l matibus myrrḩe ⁊ thuris: et m vniuerſi puluerl pigmẽtarij.

ſuauitatis/ ⁊ vnctiões cõficiet ſanitatis. Planũ igit eſt iuxta myſteriũ: g Que eſt iſta: quãta ⁊ q̄lis ⁊ q̄ admirabilis: h Que aſcẽdit/ ꝑficiẽs de virtute ĩ virtutẽ: i Per de/ ſertũ/ mũdi ipſũ ſuppeditãs: k Sicut virgula fumi. i. recta ꝑ intentionẽ/ gracilis ꝑ paupertatẽ/ calida ꝑ amorẽ. Fumi dico editi/ l Ex aro matib⁹ myrrḩe et thuris/ intrãſitiue: q̄ eſt ex myrrha ⁊ thure qu̧e ſunt aromata. i. ex carnis mortificatiõe/ ⁊ orõnis deuotione. Et editi ex aromatibus: m Uniuerſi puluerl pigmẽtarij. i. ꝑfecţe ⁊ integŗe hũi/ litatis chriſti/ q̄ dicit pigmentari⁹ ꝑfecţe hũilitatis: q̄ docuit nos omnẽ gradũ hũilitatis: ⁊ exẽplo ⁊ vbo. i. ſubdere ſe ma/ iori ⁊ pari ⁊ minori. Subdit⁹ eñ fuit deo patri: q̄ maior ẽ eo ⁊ ȩqualis: ſubdit⁹ fuit ioſeph ⁊ mari̧e: q̄ lõge inferiores eo erãt: ſicut dicit Luc. ij. g. Et ſubdit⁹ erat illis. Et hoc eſt qḋ ipſe dicit: Matth. iij. d. Sic decet nos implere omnẽ iuſticiam. i. omnẽ gradũ hũilitatis ĩ nobis exhibere. Ideo dicit Matth. xj. d. Diſcite a me q̄ mitis ſũ ⁊ hũilis corde. Uel/ Ex aro/ matib⁹ vniuerſi pulueris pigmẽtarij. i. ex omnib⁹ vir/ tutibus redactis in puluerẽ ꝑ humilitatẽ. Sicut eñ pigmẽta redacta in puluerẽ valent ad cõfectionẽ: ⁊ reddũt ſpiramentũ boni odoris: Sic virtutes cũ animũ nõ extollũt: ſed q̄ſi ĩ pul/ uerẽ redigunt reputatiõe habẽtis/ ꝑducũt ad ꝑfectionẽ: ⁊ red/ dunt famã boņe opatiõis. Moraliter/ ḩec interrogatio eſt ꝓpheţe ipſi⁹: vel angeloꝝ admirantiũ ꝑfectũ ai̧e pȩnitentis: Nec q̄rũt qualis eſt iſta/ vel quãta/ ſed q̄: q̄ de qualitate ⁊ quãtitate ipſius/ quo ad gloriã ad quã aſcẽdit: ⁊ gratiã ꝑ quã aſcendit/ ipſe viſus quo datũ eſt ipſi vel illis eam videre cer/ tos efficit. Sed quia creatura tam vilis vt homo: qui creato/ rẽ ſuũ negauerat: ⁊ diabolo ſe ſubdiderat: ⁊ abiectis ornamẽ/ tis virtutũ/ ſordibus peccatorũ ſe inquinauerat ad tantã glo/ riã aſſumit/ dicũt: g Que eſt iſta q̄ aſcendt ꝑ deſer/ tum/ ab imo vitioꝝ ad alta virtutũ: vel de mũdo ad c̨elũ. i Per deſertũ. i. ꝑ pȩnitentiã. Sicut eñ filij iſrl' de ȩgypto ꝑ deſertũ venerũt ĩ hierl'm: ſic de mũdo ꝑ pȩnitẽtiã in c̨elũ aſcẽ dit. Poſtea vo modũ aſcẽdendi determinãs/ dicit: k Sic virgula fumi. i. paupertate graciliima/ intentione rectiſſima: leuis ſine pondere peccatoꝝ: erecto deſiderio ȩternoꝝ proce/ dens. l Ex aromatib⁹ myrrḩe ⁊ thuris: ⁊ vniuerſi pulueris pigmẽtarij. i. ex carnis mortificatiõe/ orationis deuotiõe/ hũilitat ꝑfectiõe. Ḩec tria habilẽ faciũt pȩnitentẽ animã ad aſcẽdendũ: ⁊ remouẽt oĩe impedimẽtũ. Nã ꝑ pri/ mũ ſanant peſtes corꝑis. Per ſecundũ peſtes mẽtis: vt dicit Hieronym⁹. Tertiũ ⁊ alia duo cõducũt ante deũ: vt d̄r Eccl. xxxv. d. Oratio hũiliant ſe nubes penetrabit: ⁊ donec ꝓpin/ quet nõ ꝯſolabit: ⁊ nõ diſcedet donec altiſſim⁹ inſpiciat. No/ tandũ ꝙ quadruplex eſt deſertũ. Primũ eſt infern⁹: ſecundũ mũd⁹: tertiũ pȩnitẽtia: quartũ c̨eleſtis patria. De ꝑmo dicit Ezech. xxix. a. ad pharaonẽ: Proijciã te in deſertũ: ⁊ omnes piſces fluminis tui. De ſecũdo dicit Eſa. xl. a. et Matth. iij. a. et Marci. j. a. et Luc. iij. a. Uox clamãtis ĩ deſerto: parate viã dñi. De tertio dicit Eſa. xxxv. c. Apta erit lingua mutorũ: q̄ ſciſſ̧e ſũt aq̄ ĩ deſerto: aq̄. ſ. delitiaꝝ ĩ deſerto pȩnitẽti̧e. Et de eodẽ deſerto d̄r hic: Que eſt iſta q̄ aſcendit ꝑ deſertũ. De quarto d̄r Luc. xv. a. et Matth. xviij. b. Quid vobis vi det ſi fuerint alicui centum oues: ⁊ errauerit vna ex eis: nõne relinq̄t nonagitanouẽ ĩ deſerto: ⁊ vadit q̄rere eã q̄ errauerat: Primũ eſt execrandũ: q̄ plenũ ẽ horrore. Secũdũ fugiẽdũ: q̄ plenũ errore. Per tertiũ ẽ aſcendendũ: qḋ plenũ ẽ dolore. Ad quartũ ẽ ꝑueniendũ qḋ plenũ ẽ amore. Primũ ẽ tormẽ/ tis pȩnoſũ/ ⁊ portẽtis mõſtruoſũ. Secũdũ ẽ ſerpẽtib⁹ vene/ noſum: et miſeria laborioſũ. Tertiũ ſpinis laceroſũ: ſ; florib⁹ ſpecioſũ. Quartũ ẽ gaudijs fructuoſũ: ⁊ amore glorioſũ. Au di tormẽta ꝑmi: ignis/ vermes/ fames/ ſitis/ fetor/ ꝓcella: hor/ ror/ flagella/ tenebŗe/ vincula/ frig⁹: Ecce vndecim onera. De igne d̄r Eſa. vlt. g. Ignis eorũ nõ extinguet: et vermis eorũ non morietur. De fame

C ſ. 8. b.

Moraliter

Deſertum q̄druplex

Iob. 1. a.

Tormẽta inferni

a En lectulū ſalōmonis ſexa-
b gitā fortes ābiūt ex fortiſſi-
c mis iſrl'/oēſ tenētes gladioſ:
g et ād bella doctiſſimi. Uni-
h uſcuiuſq; enſis ſuper femur
i ſuū ꝑpt timōres nocturnoſ.

nō morief. De fame et ſiti: Eſa.lxv.b. Ecce ſerui mei come-
dent et vos eſurietis: Ecce ſerui mei bibent ⁊ vos ſitietis. De
Pſ.10. fetore ⁊ ꝓcella dicitur in Pſ. Ignis ſulphur ⁊ ſpiritus pro-
cellarum pars calicis eorū. De horrore dicif Job.x.d. Ubi
nullus ordo ſed ſempiternus horror inhabitat. Et Sap.v.
a. Videntes turbabū-
tur timore horribili.
De flagellis dicitur
Matth.xviij.d. Ira-
tus dñs eius tradidit
eū tortoribꝰ. De tene-
bris ⁊ vinculis dicitur
Matth.xxij.b. Ligat' manibꝰ ⁊ pedibꝰ ꝓijcite eū ī tenebras
exteriores. De frigore dicif Job.xxiiij.c. Ad nimiū calorem
tranſiet ab aquis niuiū. Et Matth.xxij.b. Ibi erit fletus et
ſtridor dentiū. Secūdum diximꝰ/ ſerpētibus venenoſum/ et
miſeria laborioſum. De miſeria dictū eſt pmo homini/ Geñ.
iij.d. In ſudore vultus tui veſceris pane tuo. Serpentiū aūt
tria ſunt genera: qui filios iſrael in deſerto leſerūt.ſ. aſpis: qui
blandif in facie/ ſed cauda pungit: hec eſt luxuria. Secūdus
eſt dipſas: qui paruꝰ eſt ⁊ latet in puluere: ⁊ quos mordet fa-
cit perire ſiti: hec eſt auaricia. Tertius eſt ſcorpius: q̄ emittit
ignē: hec eſt ſuperbia/ ex qua ignis inuidie et iracūdie oritur.
Secūdū deſertū eſt venenoſum. Unde.j.Joh.ij.c. Omne
qđ eſt in mūdo/ aut eſt cōcupiſcentia carnis/ aut cōcupiſcētia
oculoꝝ/ aut ſuperbia vite. Sed contra oīs/ remediū fuit ſer-
pens erectus in palo.i. chriſtus ſuſpēſus in patibulo: Nume-
ri.xxj.c. Tertiū deſertū diximꝰ ſpinis laceroſū: ſed floribus
ſpecioſum. Penitētia em̄ multas habet punctiōes tēptatio-
nū/ ſuggeſtionū/ anguſtiarū/ tribulationū: ſed cum his ſpinis
flores habet virtutū ⁊ ſpiritualem conſolationē. Unde Eſa.
xxxv.a. Letabif deſerta ⁊ inuia: ⁊ exultabit ſolitudo ⁊ florebit
Ar. ꝯgaudijs fructuoſum quaſi liliū. Quartū deſertū diximꝰ ꝯfructu copioſū et amore
glorioſum. Ibi em̄ oīs omnē eſcā habebūt/ ⁊ paſcenf duo-
decim fructibus.i. duodecim gaudijs: De quibꝰ Apoc'.vlt'.
a. In medio platee eius ex vtraq; ꝑte fluminis lignū vite affe-
rens fructus duodecim. Et quia amor omnes vniet: ideo ibi
glorioſa erit refectio. Dicamus ergo de pmo: Que eſt iſta q̄
aſcendit de deſerto/ deteſtando. De ſecūdo: Que eſt iſta que
aſcendit de deſerto/ fugiēdo. De tertio: Que eſt iſta que aſcē-
dit in deſertū/ penitendo. De quarto: Que eſt iſta que aſcen-
dit in deſertū/ ꝑſeuerando. Hec em̄ ſola inter virtutes accipit
brauiū: ſicut dicif.j.Corinth.ix.d. Omnes quidē currūt: ſed
Triplex vͥga vnus accipit brauium. Item triplex virga legif in ſcriptura.
Prima eſt regū: ſecūda paſtorū: tertia pontificū. Prima re-
belles ſubiugant: ſecunda oues minantur: tertia filij regunt.
Prima em̄ valet ad vitiorum expulſionē: ſecūda ad morum
cōpoſitionē: tertia ad virtutū ordinationē. Prima eſt virga
ioſeph/ qua ei egyptij ſubijciunt. Secūda eſt moyſi/ qua ſer-
pentes pharaonis abſorbenf: Exo.vij.b. Et mare rubrū di-
uidif: Exo.xiiij.c. Tertia eſt virga aaron: q̄ floruit et frōduit
⁊ fructū fecit: ⁊ q̄ aaron dignꝰ ſacerdotio oñdif: Nūeri.xvij.
c. Prima vͥga egredif ex aromatibꝰ myrrhe: ſecunda ex aro-
mate thuris: tertia ex aromatibꝰ vniuerſi pulueris pigmēta-
Fumꝰ naſcif ex tribus rij. Fumꝰ q̄ lachrymas excitat ē cōpunctio. Fumꝰ autē aliq̄n
ex terra: aliq̄n ex aq̄: aliq̄n ex igne naſcif. Terra ē caro nr̄a: de
qua cōpunctio naſcif: q̄n miſerias q̄s in ea patimur plāgimꝰ.
De aq̄ cōpunctio orif: q̄n fluxꝰ vite ꝑterite plāgimꝰ. De igne
cōpunctio orif: q̄n amore ſuꝑne patrie ſuſpiramꝰ. Expoſitio-
nē myſticā de beata vͥgine cauſa breuitatis lectori relinq̄mꝰ.
Sequif: a En lectulū ſalomonis ſexagita fortes
ambiūt ex fortiſſimis iſrl' ⁊c. Priori amice.i. eccleſie de
iudeis admirāti aſcenſū ecclie de gētibꝰ: q̄rēs: Que ē iſta ⁊c.
reſpōdet ipſa gentilitas/ determinās ⁊ oñdens q̄ aſcēdat.ſ. ad
lectulū ſalomōis: ⁊ nō ſolū vt ipſa lectulū cuſtodiat: ſ vt ipſa
lectulꝰ ſalomonis fiat. Et oñdit ꝑ q̄d aſcēdat.ſ. ꝑ charitatē: q̄
media lectuli ſiue fercula ſt̄ charitate ꝯſtrata. Probat etiā gē-
tilitas ſe ī eandē dilectionē veniſſe/ ī quā ⁊ illa: q̄ eundē appa-
ratū nuptialē dedit ei ſpōſus.i. eaſdē vͥtutes q̄s ⁊ illi et eoſdē
cuſtodes.i. inſtructores: q̄s dñs ad eā nō miſiſſet/ niſi eā dili-

geret ſic illā. Quaſi q̄ diceret: O ſoror ⁊ o ſpōſa/ tu miraris de
aſcenſu meo/ forte neſciēs quo aſcendā/ vel aſcēdi iam.ſ. ad le-
ctulū ſalomonis.i. iam ſum ei ſociata i lectulo meo vera ⁊ in-
tegra fide: vel ſum effecta lectulus eius: Habeo em̄ apparatū
⁊ cuſtodes ſui lecti. Qđ patet: q̄r a En lectulū.i. me effe-
ctā lectulū: b Sa-
lomōis.i. chriſti ve-
ri pacifici: q̄ fecit pacē
inter deū ⁊ hoīem/ q̄ſi
verꝰ mediator ⁊ verꝰ
arbiter ⁊ fidelis: Quē
deſiderabat Job.ix.
d. cū diceret: Nō eſt q̄ vtrūq; valeat cōiūgere: ⁊ ponere ma-
nū ſuā in ambobꝰ. c Sexaginta fortes.i. vniuerſi ꝑdica-
tores fortes ad portandū onera totius eccleſie ⁊ expugnan-
dum hoſtes eius operū vniuerſitate et legis cognitione ꝑfe-
cti: Quā duplicē ꝑfectionem deſignat hic numerꝰ/ ſexagin-
ta: qui conficif ex ſenario ducto in denarium. Senarius em̄
ſignificat ꝑfectionē operum: quia ſex diebus facta ſūt omnia.
Denarius enim ꝓpter decalogum/ ſignificat ꝑfectionem co-
gnitiōis leg'. c Sexaginta/ q̄ fortes.i. vniuerſi ꝑdica-
tores ꝑfectiōe operū decalogū adimplētes: et ꝑ hoc denariū
retributiōis expectātes: d Ambiūt/ lectulū ſalomonis: cō-
tra incurſus hoſtiū muniēdo: vt ī eo quieſcere ⁊ dormire pa-
cifice poſſit ſpōſus. Nec qualeſcūq; fortes hunc lectulū am-
biūt/ ſed electi: Nec nati carnalif/ ſed ſpūalif: e Ex fortiſſi-
mis iſrl'.i. patriarchis ⁊ ꝓphetis/ fide integra/ ⁊ legis intelli-
gētia/ ⁊ ꝯtēplatiōe ꝑſpicua vidētibus deū. Hi etiā ſexaginta
fortes/ nō nudi vl' molliter ornati ambiebāt lectū: vt ſolet fie-
ri in thalamis iuxta lectos: ſed armati q̄ſi boni milites parati
defendere dñm ſuū regē: ⁊ hoſtē eius trucidare. Uñ ſequif:
f Oēs tenētes gladios/ ſuos: De quibꝰ dr̄ Luc'.xxij.
Triplex gl[adius] d. Ecce gladij duo hic. Quoꝝ pmus gladiꝰ ē ſpūalis doctri-
ne: De quo dr̄ Eph.vj.c. Et gladiū ſpūs qđ eſt verbū dei.
Hunc gladiū manibꝰ tenet: qui qđ verbo docet ope implet.
Secūdꝰ gladiꝰ ē gladiꝰ diſcipline/ quo caro latrocinās ſemꝑ
trucidāda eſt: qui gladiꝰ doctoribꝰ ⁊ ꝑdicatoribꝰ maxie cōpe-
tit: vt accepta ⁊ efficax ſit eoꝝ ꝑdicatio: Sic dicit apl'us de ſe
ipſo.j.Cor'.ix.d. Caſtigo corpꝰ meū ⁊ ī ſeruitutē redigo ⁊c.
Pret iſtos gladios ē tertiꝰ: qui eſt ꝑlatoꝝ ⁊ pncipū ꝓprius:
ſcȝ gladiꝰ iudiciarie poteſtatis: quē gladiū illi tenēt q̄ habēt ī
ꝓmptu vlciſci omnē inobediētiā: ſicut legif.ij.Cor'.x.b. Et
quia multi ꝑdictos gladios tenent/ qui tamē neſciunt vti eis:
Ideo ſequif: g Et ad bella doctiſſimi. Docti quidē
ſcientia: doctiores ſapiētia: doctiſſimi experientia. Ad bella
dicit pluraliter: quia quattuor ſunt exercitus ad quos debel-
landos expeditos oportet eſſe ꝑdicatores. Primꝰ eſt demo-
nū: ſecūdus vitiorū: tertius hereticorū: quartus tyrannorū.
Nec ſolum doctiſſimi ad pugnandū/ ſed etiā expediti. Unde
ſequif: h Uniuſcuiuſq; enſis ſuꝑ femur ſuū/ reſe-
cās q̄ ex femore naſcunt: id eſt carnales motus in ſe et in ſub-
ditis: ⁊ ꝓmptꝰ euaginari ad expugnandū hoſtes. Quare aūt
Quid timor nocturnus super femur vnuſquiſq; enſem habeat/ ſubdit: i Propt
timores nocturnos: id eſt ꝓpter temptationes occultas
et latentia pericula. Vel/ timores nocturnos/ vocat de-
mones ⁊ ſatellites eius: qui in nocte huiꝰ mundi quē poſſunt
necare conanf. Itē/ timores nocturnos/ vocat ꝑctā ig-
norātie: q̄ per doctrinā ꝑdicationis manifeſtantur: et ſic reue-
lanf poſtea in cōfeſſione. Item/ timores nocturnos/ di-
cit temptationes carnis: que in nocte maxime impugnant: et
Ligat glad[ium] noctē in nobis faciūt: q̄r mētis pacem perturbant: ⁊ ſerenita-
tem obfuſcant. Ligamus gladium ſuper femur/ in manu/ in
ore/ in corde: Sic et predicator gladiū debet portare ſuper
femur/ ad reſecandas carnales temptationes et voluptates.
In ore/ ad reſecandos ſuperfluos ſermones. In manu/ ad
reſecandum operum diſſolutiones. In corde/ ad reſecandum
illicitas cogitationes. His etiam modis portabit dominus
in iudicio enſem ſuum ſuper femur/ noſtram corruptionē tol-
lendo. In ore/ ſententiam proferēdo. In manu/ oues ab he-
dis ſeparando. In corde/ vulnus lateris oſtendēdo. Sequif:
Ferculū fecit ſibi

a ¶Ferculū fecit ſibi rex ſalomon de lignis libani ꝛc. Ferculum dicitur a fero fers: et eſt idem quod vehiculum: Non enī ꝓ ferculo eſcarū hic accipit̃: ſ ꝓ vehiculo: qđ vulgo dicit̃ lectica/ſiue currus/ſiue thron⁹/ſiue cathedra: in q̄ doctor aut iudex ſedet ⁊ quieſcit ⁊ iudicat: et ſignificat eccliā q̄ verū ſalomonem.i. chriſtū fert vbiq̄ terrarū/p̄dicando/ ⁊ docēdo fidē eius. Eccl'ia B ſo p̄mo virgule fumi cōpata eſt ꝓpt̃ duo.ſ. ꝓpter deuotionē orātium: ſecundo lectulo ꝓpter quietem contemplantium: Nūc tertio compatur ferculo propter diſcurſum prędicantium: in quo manifeſte patet aſcenſus eccleſię gentium. De quo admirans eccleſia de iudęis dixit ſupra: Quę eſt iſta quę aſcendit ꝛc. Gaudens igitur eccleſia de gentibus/ſe iam hunc triplicē gradum aſcendiſſe dicit: Ferculum fecit ſibi ꝛc. q.d. non eſt ex me ſi aſcendo: quia rex ſalomon: id eſt chriſtus omnia regens ⁊ omnia pacificans/fecit me ſibi ferculum: id eſt vehiculum/quo feratur vbicunq̄ voluerit. q.d. non ſolum lectulū me fecit ſibi ſalomon: ſed etiam vehiculū: quod plus eſt. Per quod patet q̄ altior eſt ⁊ maior ⁊ dignior ſtatus p̄dicationis q̄ cōtemplationis. Unde ⁊ Paulus dixit corinthijs: Empti eſtis precio magno: glorificate et portate deum in corpore veſtro.j. Cor. vj.d. Et in laudibus pauli dixit domin⁹ ananię/Act. ix.c. Uas electionis mihi eſt iſte: vt portet nomen meum coram gentibus ⁊ regibus ⁊ filijs iſrael. Non dicit/vt oret vel legat vel contempletur nomen meum: ſed vt portet alijs prędicando verbo ⁊ exemplo: quod plus eſt. Sed quia non eſt magna laus artificis de bona materia bonum opus facere: ideo ſubiungit eccleſia de qua materia tam ſpecioſum ferculum fecerit rex ſalomon.ſ. b De lignis libani: id eſt de gentibus aridis a gratia/infructuoſis ⁊ ſuꝑbis in ſe: in dei autē p̄deſtinatione fortibus ⁊ celſis: id eſt ſpecioſis et odoriferis/imputribilib⁹ ⁊ candidatis. Vñ dicit Glo. Fortib⁹ patientia: celſis ſapientia: ſpecioſis tem̄pantia: odoriferis fama: imputribilibus perſeuerantia: candidatis innocētia. c ¶Columnas eius fecit argenteas: id eſt prelatos et doctores altos ⁊ rectos/alios ſuſtentantes/nitore ſacri eloquij fulgentes/ꝓbatos ⁊ examiatos vt argētum. Tales fuerūt ap̄li ⁊ imitatores eoꝝ. Unde Gal. ij.b. dicit Paul⁹: Cum cognouiſſent gratiam dei quę data eſt mihi: iacobus ⁊ cephas ⁊ iohānes q̄ videbant̃ colūnę eſſe/dextras dederūt mihi ⁊ barnabę ſocietatis. Et nota q̄ non dicit: Colūnas eius fecit ęneas: quales ſunt illi qui medullā ſacrę ſcripturę ignorātes: quędā argumēta ⁊ quaſdā auctoritates affirmatas habēt: quib⁹ exteri⁹ nitentes appareāt/cū ſint iteri⁹ vacui ⁊ obſcuri: ⁊ etiā lutoſi: ſicut dicit̃ Daniel. xiiij.b. de bel. Ne erres rex: Iſte enī eſt intrinſec⁹ luteus: ⁊ forinſecus ęreus. d ¶Reclinatoriū fecit aureū. Iuxta litterā: reclinatoriū/ eſt ſuꝑior pars ferculi ſiue throni: quę inclinat̃: ⁊ in qua requieſcit caput: ⁊ ſignificat cōtemplatiuos ⁊ clauſtrales/ q̄ in eccleſia locū ſuꝑiorem obtinēt: i quib⁹ caput ſalomonis.i. diuinitas ꝑ pacē requieſcit. Et dr̃ aureū reclinatoriū: q̄r i his maxie diuia refulget ſapīa. f ¶Aſcenſum purpureū.i. gradus ad aſcēdendū fecit ibi purpurei coloris. Hi ſunt martyres: quoꝝ exemplis alij ꝑpa rant̃ vt aſcēdant in ſanctaſanctoꝝ: ſanguie ꝓprio purpurati. Et hūc aſcēſum/ i ¶Cōſtrauit/ſalomon.i. occidi ꝑmiſit ſicut arietes: h ¶Media charitate.i. mediāte charitate: ꝓpter quā nec gladiū/nec mortē timuerūt. Fortis enī vt mors dilectio eſt. j. viij.b. Et hoc totū factū eſt/ k ¶Propter filias hierl'm.i. ꝓpter infirmos de eccleſia cōfirmādos ⁊ ꝓmouēdos. Uel aſcenſus purpureus eſt ipſę virtutes quib⁹ aſcēdit ad deū/fide paſſionis purpuratę. Hūc aſcēſum cōſtrauit ſalomon media charitate: id eſt charitate quę media eſt.i. cōmunis omnib⁹ virtutib⁹.i. forma. Uel aſcenſus purpureus ē ipſe chriſt⁹ ꝑ quē aſcendit̃ in eccleſiā ⁊ in cęlū. Et hūc aſcenſū cōſtrauit ipſe ſalomon media charitate.i. charitate cōmuni/ q̄ ꝓ oib⁹ paſſus ē: ſicut dr̃.j. Ioh. ij.a. Ipſe ē ꝓpitiatio noſtra ꝓ peccatis noſtris: nō ꝓ noſtris aūt tm̄: ſed etiā ꝓ totius mūdi.

a Ferculum fecit ſibi rex ſalo-
b mon de lignis libani. Colū-
c nās ei⁹ fecit argēteas: Recli-
d e natoriū aureū: aſcēnſū pur-
f g h pureū/media charitate cō-
i k ſtrauit ꝓpter filias hierl'm.

Uel ſic: f ¶Aſcēſum eius.i. quo ferculū.i. q̄ eccleſia aſcendit in cęlū: fecit/ g ¶Purpureū/martyrio. Sed quia nō oēs poterāt martyriū ſuſtinere: ideo h ¶Media/accuſatiui caſus.i. cōmunē viam: i ¶Charitate/qua pro nobis paſſus eſt: vel quā infundit nobis vt ſe diligam⁹: i ¶Conſtrauit.i. pauit: k ¶Propter filias hieruſalē.i. ꝓpter infirmos q̄ martyriū ſuſtinere nō poſſunt. Vñ Gregori⁹. Qui nō pōt ꝓ dño ſanguinē fundere diligat ꝓximū: qui enī diligit ꝓximū legē ipleuit. Ro. xiij.c.

Aliter. a ¶Ferculū fecit ſibi rex ſalomō/eccleſiā.ſ. vniuerſalē: b ¶De lignis libani.i. de hominib⁹ candidatis in baptiſmo: nō candidis natis: q̄r oēs naſcimur filij irę: Eph. ij.a. c ¶Colūnas ei⁹ fecit argēteas.i. doctores ⁊ p̄latos: q̄ totā eccliā fabricāt: et ſuſtinere debēt doctrina et p̄dicatiōe fidei ſonoros ⁊ puritate vitę claros. Hui⁹ ferculi/ f ¶Aſcenſum.i. q̄ aſcēdit in cęlū.i. q̄ aſcendit ad ferculū.i. pęnitētiā vl' baptiſmū/vl' crucē: fecit/ g ¶Purpureū/ſanguine ſuo. Tā baptiſm⁹ enī q̄ pęnitētia ꝟtute habēt a ſanguie ſuo.i. chriſti. De cruce ſo qualit̃ fuerit purpurea facta de ſanguie ei⁹ oib⁹ fidelib⁹/patet: Quodlibet iſtoꝝ triū aſcēſus ē i cęlū. Per pęnitentiā enī de imo vitioꝝ in alta virtutū: de ſeruitute peccati in libertatē grę aſcēdit̃. Baptiſmus ſimiliter aſcēſus eſt/q̄ de originali culpa ⁊ filiatiōe diaboli in adoptionē filioꝝ dei aſcēdit̃. Crux ſilr̃ aſcenſus eſt/ ſiue ſcala pctōꝝ: qua de lacu miſerię ⁊ de luto fęcis ⁊ de mūdo aſcendit̃ in cęlū. h ¶Media/ inter aſcēſum purpureū martyꝝ/ qui iam trāſierūt: ⁊ nouiſſimoꝝ qui erūt tpe antichriſti: i ¶Charitate conſtrauit.i. ornauit ⁊ decorauit.i. p̄mos et nouiſſimos filios ecclię ꝑ ſanguinē martyrij aſcēdere fecit in cęlū: medios ſo ꝑ ſola officia charitatis. Et h̄ eſt qđ cantat eccleſia in laude martyrū: Qui vincis in martyrib⁹/parcēdo cōfeſſorib⁹. k ¶Propt̃ filias hieruſalē.i. vt ꝑ ea media filię hieruſalē incederēt ⁊ aſcēderent. In quo ſignificat̃ q̄ ſola charitas hęredes facit triumphātis hieruſalē: ⁊ vere filias militantis et fęcūdas ad prolē bonoꝝ operū: qđ per ſexū fęmineū deſignat̃. Vñ dicit Glo. Pręter charitatē cęterę virtutes nihil ſunt: omnib⁹ alijs deſtructis/ ſola charitas nunq̄ excidit. j. Cor. xiij.c. Exponit̃ ⁊ hoc de beata ꝟgine maria etiā: Quā/ a ¶Ferculū fecit ſibi rex ſalomon.i. chriſtus: quę eum in vtero ſuo nouē mēſibus portauit: b ¶De lignis libani.i. de mēbris omi puritate candidiſſimis/quo ad corpus: ⁊ altis virtutib⁹/quo ad animā. c ¶Colūnas eius fecit argenteas: quę ſeptem ſunt.ſ. ſeptē dona ſpūſſancti: ſic dicit̃ Prouer. ix.a. Sapiētia ędificauit ſibi domū: ⁊ excidit colūnas ſeptē. Sed p̄ter iſtas habeo q̄ttuor formatas ab illis. Quaꝝ p̄ma eſt peccati imunitas: ſecūda ꝑfecta hūilitas: tertia p̄uilegiata ꝟginitas: quarta eſt ꝟginalis fęcūditas. Prima ē argentū igne examinatū: q̄r igne ſpūſſancti factū eſt i ea peccati purgamētū. Secūda eſt argētū malleis cōcuſſum: qđ ad cuiuſlibet vaſis formā ſuſcipiendā ſe applicat. Tertia eſt argentū candidū: qđ ē integrę virginitatis argumētū. Quarta ē argentū redēptiōis hūani generis ꝑciū. d ¶Reclinatoriū.i. virginis vterū: in quo et habitauit ⁊ ſe reclinauit fili⁹ dei: Fecit/ e ¶Aureum.i. ſpecioſum. Uel/aureū: q̄r in eo aurū ſapiētię ſe reclinauit: ⁊ in eo habitauit. f ¶Aſcēſum/fecit/purpureū: quia ipſa expers martyrij nō fuit: ſicut dixit ſimeon: Luc. ij.e. Et tuam ipſius animā ꝑtranſibit gladius. Uel/Aſcēſum/eius fecit/purpureū: quia eam in aſcenſione ſiue aſſumptione ſua regali gloria ornauit: quę ſignificata eſt in purpura: h ¶Media/eius: id eſt cor qđ eſt in medio pectoris: vel cōcupiſcibilem: q̄ eſt media triū viriū: i ¶Charitate cōſtrauit: id eſt decorauit ⁊ ornauit: ⁊ impleuit. k ¶Propter filias hieruſalē.i. ꝓpter debiliores q̄ ſunt in eccleſia: vt poſſint imitādo charitatē beatę virginis cū ea aſcēdere ⁊ videre regē ſalomonē in diademate ſuo/quo coronauit eū mater ſua.i. in de core ſuo. Vñ ſequit̃

Aliter

De btā ꝟgine

coꝛe ſuo. Ѵñ ſequit̃. a Egredimini et videte filię ſion regẽ ſalomonẽ ꝛc̃. Et eſt vox eccleſię gẽtiū ad incredulos de iudeis inuitantis eos ad fidẽ natiuitatis ꝛ paſſiōis ꝛ reſurrectiōis. Ѵñ dic̃: c O filię ſion .i. o iudei q̃ eſtis filij patriarchaꝝ ꝛ ꝓphaꝝ olim deū ſpeculantiū: vel qui eſtis in iudea vbi mons ſion eſt/ ad litterã. a Egredimini/ ab ignoꝛãtia i/ fidelitatis/ a carnali i/ telligẽtia legis/a tenebꝛoſo carcere peccati. b Et videte/ viſu fidei: d Regẽ ſalomonẽ .i. chꝛiſtū omnia regentẽ: ꝛ homĩes deo pacificantẽ: e In diademate .i. in carne pura ꝛ integra: f Quo coronauit .i. circūdedit: g Eū maṫ ſua .i. beata maria: ſic dĩ Hiere. xxxj. d. Nouū creauit dñs ſup t̃rã: fęmia circūdabit virū. h In die deſpõſatiõis illi᷒ .i. i die icarnatiõis dñi/ q̃ ſibi naturã hūanã qſi ſpõſam ſociauit. i Et in die letic[i]ę cordis ei᷒ .i. in die natiuitatis eius: q̃ fuit ineffabile gaudiū illis q̃ ei᷒ aduẽtū p̃ſtolabant̃. Ѵñ angel᷒ ad paſtores dixit: Ecce/euangelizo vobis gaudiū magnū qδ erit oĩ ꝑplo q꞉ nat᷒ eſt vobis ſaluatoꝛ qui eſt chꝛiſtus dñs in ciuitate dauid: Luc. ij. b. Ѵl ſic: a Egredimini filię ſion .i. o vos iudei/ egredimini de ergaſtulo ĩfidelitatis vt ſitis filię ſion. b Et videte/ fide/ regẽ ſalomonẽ i diademate .i. coꝛona ſpinea: f Quo coronauit eū maṫ ſua .i. ſynagoga: de qua nat᷒ eſt ſ꜑m carnẽ: h In die deſpõſatiõis illi᷒ .i. in die paſſiõis: qñ ipſe fact᷒ eſt eccl'ię ſpõſus ſanguinū: ſic dicit̃ Exo. iiij. f. Vel dies paſſiõis dĩ dies deſpõſatiõis: quia tunc facta ẽ pacti cõiugalis chꝛiſti ꝛ eccl'ię ꝯfirmatio: Si quidẽ teſtamẽtū i moꝛte teſtatoꝛis ꝯfirmat̃: ſic legit̃ Heb. ix. e. i Et in die letic[i]ę coꝛdis ei᷒ .i. in die reſurrectiõis: i qua letat᷒ eſt ipſe de hoſte ſupato: de homĩe liberato: de mãdato patris feliciṫ cõſūmato. Et eſt ſūma toti᷒ hui᷒ clauſulę: O vos iudei exemplo mei credite chꝛiſti ĩcarnationẽ: incarnati natiuitatẽ/ nati paſſionẽ/ paſſi reſurrectionẽ: vt ſitis filię ſion .i. heredes ęternę beatitudinis/ ꝛ fęcũdę in opib᷒ bonis. Eſt autẽ triplex egreſſus hoĩs. Prim᷒ bon᷒ eſt egreſſus a carnali voluptate. Secũdus eſt egreſſus a vana ꝛ ſupflua cogitatione. Tertius eſt egreſſus a mũdana cõuerſatiõe. Et hũc triplicẽ egreſſum fecerũt filij iſrl'/ euntes ad terrã ꝓmiſſiõis. Primo eñ egreſſi ſunt de egypto/ ne ſeruirent pharaoni in luto et latere carnis ſuę/ ſicut fecerant ante: Exo. j. c. Secũdo egreſſi ſunt de mari rubꝛo/ ne mergerẽt̃ fluctuãte vana cogitatiõe. Tertio egreſſi ſunt de deſerto/ ne tabeſcerẽt mũdana ꝯuerſatiõe. Hic triplex egreſſ᷒ indicit̃ vnicuiq꜒ nr̃m i abꝛaã: cui dĩ Gen. xij. a. Egredere de t̃ra tua .i. de carnali voluptate: ꝛ de cognatiõe tua .i. de ſupflua cogitatiõe: ꝛ de domo patris tui .i. de mũdana cõuerſatiõe: vt etiã nos ſic egrediẽtes dñs adiuuaret. Ipſe chꝛiſt᷒ tertio egreſſus ẽ. Primo/ de cęlo. Ѵñ: A ſũmo cęlo egreſſio ei᷒. Secũdo/ de ꝟginis vtero. Ѵñ Pſ. Procedẽs tanq̃ ſpõſus de thalamo ſuo. Tertio/ de ſepulchꝛo. Ѵñ angel᷒ ad marias dicebat: Surrexit nõ ẽ hic: Matth. vlt. a. Nos igit̃ q꞉ peccãdo trãſgredimur: pꝛimo egrediamur: ſecũdo ingrediamur: tertio aggrediamur: quarto cõgrediamur: quĩto ꝓgrediamur: ſexto regrediamur: et tunc p̃mo poterim᷒ regẽ ſalomonẽ videre. Egrediamur: vt dictū eſt: de carne/ de cogitatione/ de mũdo. Ingrediamur in nos diligẽti pſcrutatiõe. Aggrediamur hoſtẽ cũ ꝑpatiõe. Ѵñ Eccl. ij. a. Fili accedẽs ad ſeruitutẽ dei ꝛc̃. Cõgrediamur cũ hoſte bonoꝝ operũ exhibitiõe. Progrediamur ad triũphũ virtute pſeuerãtię. Sic eñ iſaac ibat ꝓgrediẽs ꝛ ſuccreſcẽs donec magn᷒ effect᷒ ẽ: Gen. xxvj. c. Et tũc demũ regrediamur ad patriã noſtrã: ꝛ ibi videbim᷒ regẽ ſalomonẽ i decoꝛe ſuo: Eſa. xxxiij. c. ſi tñ p̃us viderim᷒ eũ duplici coꝛona coꝛonatũ. Tres eñ ĩ vniuerſo legim᷒ coꝛonas chꝛiſti. Prima ẽ carnea: ſecũda ſpinea: tertia aurea. Prima coꝛonauit eũ maṫ: vt dĩ hic. Secũda/ nouerca: vt dĩ Ioh. xix. a. Tertia paṫ. Ѵñ Pſ. Glĩa ꝛ honoꝛe coꝛonaſti eũ dñe. Pꝛima eſt miſerię: ſecũda/ cõtumelię: tertia/ glĩę. In hac triplici coꝛona neceſſe habem᷒ eũ videre. In p̃ma/ vt nos terreãt ei᷒ flagella. In ſecũda/ ne erubeſcam᷒ ꝓ ipſo ſuſtinere ludibꝛia. In tertia/ vt nos alliciãt p̃mia. Per pꝛimã eñ cõtulit nobis ꝯſolationẽ: ꝑ ſecũdã nos ad paſſionẽ armauit: ꝑ tertiã nos ĩuitat ad beatitudinẽ. Itẽ triplex ẽ deſponſatio chꝛiſti et eccl'ię: ſic dĩ Oſee. ij. d. Deſpõſabo te mihi i ſẽpitẽnũ: et deſpõſabo te mihi i iuſticia ꝛ iudicio ꝛ miſcõia ꝛ miſerati[o]ib᷒: ꝛ deſpõſabo te mihi i fide. Pꝛima facta ẽ i circũciſiõe ꝑ abꝛaã: Gen. xvij. b. Secũda facta ẽ i leg' datione ꝑ moyſen: Exod. xx. a. Tertia facta ẽ i chꝛiſti ĩcarnatione ꝑ ſpm̃ſanctũ: Luc. j. d. Beat᷒ Bern. ſic exponit: c Filię ſion .i. vos ſeculares .i. delicatę filię ꝛ nõ filij/ nihil foꝛtitudinis habẽtes nec viilitat'. a Egredimini/ de ſenſu carnis ad ĩtellectũ mẽtis: b Et videte regẽ ſalomonẽ: nõ dic̃: regẽ eccl'iaſtẽ/ vl' regẽ ididã. His eñ trib᷒ noĩb᷒ appellat᷒ ẽ rex iſte: q̃ ſignificat chꝛiſtũ dñm: q̃ ẽ ſalomõ .i. pacific᷒ i exilio: ſ꜒ eccl'iaſtes .i. ꝯcinatoꝛ erit i iudicio: idida .i. dilect᷒ dñi erit in regno. Vbiq꜒ rex. In exilio q̃dẽ rectoꝛ moꝝ: i iudicio diſcretoꝛ meritoꝝ: i regno diſtributoꝛ p̃mioꝝ. In exilio mãſuet᷒: i iudicio t̃ribilis: i regno amabilis. Egredimini igit̃ vt videat' regẽ ſalomonẽ i exilio: vt ſecure videre poſſit' eccl'iaſtẽ i iudicio: ꝛ tandẽ ididã i regno. Videte aũt eũ/ e In diademate q̃ coꝛonauit eũ maṫ ſua .i. i coꝛona miſcõię q̃ coꝛonauit eũ ꝟgo maria. Siq̃dẽ cũ hac coꝛona nat᷒ ẽ ex ea. Ѵñ Iob. xxxj. b. Ab infãtia mea creuit mecũ miſeratio: ꝛ de vẽo mr̃is meę egreſſa ẽ mecũ. Hac coꝛona coꝛonat̃ i exilio: q꞉ mãſuet᷒/ et iõ imitabilis: ſ꜒ i iudicio coꝛonabit̃ coꝛona iuſticię/ ꝛ iõ erit tũc t̃ribilis: tãdẽ coꝛonabit̃ i regno coꝛona glĩę/ ꝛ iõ amabilis. Vide ꝰ eũ in coꝛona miſcõię imitãdo/ vt poſtea videas in coꝛona iuſticię nõ timẽdo: ꝛ tandẽ videas in coꝛona glĩę cũ eo ꝑpetuo gloꝛiãdo.

Egredimini ꝛ vidẽte filię ſiõn rẽgẽ ſalomonẽ i diãdemate q̃ cõꝛonauit eum mãṫ ſua/ in diẽ deſpõſatiõis illi᷒ ꝛ in die letic[i]ę cõꝛdis ei᷒. Ca. IIII.

Quam pũlchꝛa es amica mea: q̃ pũchꝛa es. Ocũli tui cõlũbarũ:

Quã pulchꝛa es amica mea Expo. Ca. IIII. ꝛc̃. Vox eſt ſpõſi eccleſiã de gentib᷒ multipliciṫ cõmẽdantis: ꝛ ei᷒ pulchꝛitudinẽ admirãtis .i. admirabilẽ demõſtrãtis. Ѵñ ait: k Q̃ pulchꝛa es amica mea/ in ope: l Q̃ pulchꝛa es/ in ꝑdicatiõe. Et vere pulchꝛa: q꞉ m Oculi tui colũbaꝝ .i. ꝓuiſoꝛes tui .ſ. ꝑlati/ ꝑdicatoꝛes ꝛ doctoꝛes/ colũbę ſũt ſimplices ꝛ ſpũales .i. donis ſpũſancti abũdantes: fluẽtis ſcripturaꝝ inſiſtẽtes: ꝯtẽplationi cęleſtiũ vacãtes: hoſtis inſidias attẽdẽtes: felle amaritudinis carẽtes. Abſq꜒ eo qδ

Ѵl' ſic k Q̃ pulchꝛa es amica mea/ interi᷒ volũtate: Q̃ pulchꝛa es/ exteri᷒ cõpoſitiõe moꝝ/ ſiue honeſta conuerſatiõe. Abſq꜒ eo

Ѵl' ſic: k Q̃ pulchꝛa es amica mea/ mali declinatiõe. l Q̃ pulchꝛa es/ boni operis exercitatiõe. m Oculi tui .i. fides ꝛ intẽtio tua: n Colũbarũ .i. puri ꝛ ſimplices ſine plica erroꝛis

Vel ſic: k Q̃ pulchꝛa es amica mea/ in actiuis: l Q̃ pulchꝛa es/ in cõtẽplatiuis: q꞉/ m Oculi tui .i. intellect᷒ et affectus tui: n Columbarũ .i. ſimplices ſine plica. Ille in cognitione p̃mę veritatis: iſte in amoꝛe ſummę bonitatis. Abſq꜒ eo qδ

Moꝛaliter/ de anima k Q̃ pulchꝛa es amica mea q̃ pulchꝛa. Duplex pulchꝛitudo animę hic tangit̃. Quarum pꝛima eſt claritas: ſecũda ẽ charitas. Pꝛima ẽ cõtẽplatiuę aię: ꝛ pertinet ad ſpeculationẽ ſupnoꝝ: De qua dĩ Sap. iiij. a. O q̃ pulchꝛa eſt caſta generatio cũ claritate. Secũda ẽ actiuę/ ꝑtinens ad ſollicitudinẽ exterioꝝ: q̃ vertit̃ circa ꝓximi ſalutẽ: circa ſuã hũilitatẽ: circa dei honoꝛẽ. Et attendit̃ i trib᷒ hęc pulchꝛitudo: in ſermone/ in ope/ i moderamĩe diſciplinę. Quattuoꝛ aũt ſũt quib᷒ pulchꝛa eſt ſermone .ſ. in ꝯfeſſiõe/ in oꝛone/ i ꝑdicatiõe/ i dei laude: de quib᷒ Pſ. Cõfitemini dño/ ecce p̃mũ: ꝛ iuocate nomẽ ei᷒/ ecce ſecũdũ: annũciate int̃ gẽtes glĩã ei᷒/ ecce tertiũ: cãtate ei ꝛ pſallite ei: narrate oĩa mirabilia ei᷒/ ecce quartũ. Itẽ tria ſũt oꝑa in quib᷒ pulchꝛa ẽ aĩa: in ope pęnitentię

Triplex egreſſ᷒ hominis

De chꝛiſti egreſſione

Pſ. 18.

Triplex coꝛona chꝛiſti

Pſ. 8.

Triplex deſponſatio chꝛiſti et eccl'ię

Aliter

Aliter

Aliter

Moꝛaliter

De duplici pulchꝛitudine aĩę

Pſ. 104.